

ARGENTINAI MAGYAR HÍRLAP

Ifjúsági rovattal

L. MONTEVERDE 4251
(1636) OLIVOS
BS. AIRES - ARGENTINA

PERIÓDICO HÚNGARO DE LA ARGENTINA
CON SECCIÓN EN CASTELLANO

VII. évf. 75. sz.
2011. JÚNIUS
(LXXXII. évf. 15.881. sz.)

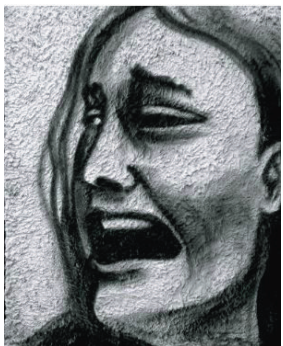
Kovács Attila:

Negyedszázada történt - mit tanultunk? - avagy Csernobiltól Fukusimáig -

Éppen negyedszázada annak, hogy felrobbant a csernobili atomerőmű 4-es számú reaktora. A történelem eddigi legnagyobb atombalesetét **emberi mulasztás**, egy előkészítetlen és felelőtlenül levezényelt kísérlet idézte elő.

A 25 éve történt atomkatasztrófa hatását még ma is érezni, sőt, a közelmúltban Japánban történt atomerőmű-baleset arra figyelmeztet bennünket: bármikor, bárhol előfordulhat egy újabb nukleáris katasztrófa!

1986. április 25-én du. azt szerették volna kipróbálni, hogy egy esetleges áramkimaradás esetén a tartalékrendszer képes-e ellátni a reaktorblokk hűtését. Bár április 26-án kora hajnalban az erőmű több, operátori minőségben dolgozó munkatársa szeretne volna leállítani a kísérletet, feletteseik annak folytatására adtak utasítást. A végeredmény rövid időn belül szörnyű katasztrófához vezetett. A hűtővíz kémiai reakcióba lépett az uránrudakat burkoló cirkónium-ötözettel, ami hidrogént termelt. A gyúlékony hidrogén - keveredve a szén-monoxiddal és a külső levegő oxigénjével - felrobbant. A robbanás következményeként nagy felületen megsérült az épület teteje, így az erőműben lévő radioaktív grafit, amely a robbanás eredményeként szintén meggyulladt, valamint a különböző radioaktív nemesgázok és jód égéséből származó füst akadálytalanul tudott a légkörbe kerülni, és súlyos nukleáris szennyezést okozott Európa legnagyobb részén. A robbanás miatt kialakult radioaktív sugárzás több százszorosan haladta meg a Hirosimára és Nagaszakira dobott amerikai atombombák által együttesen keltett sugárzást!

A Csernobil szomszédságában fekvő, 43.000 lakosú Pripjaty városa vált leghamarabb és a legsúlyosabban érintetté. A szovjet hatóságok több tekintetben is végzetes mu-

lasztást követtek el. Pripjaty - valamint a reaktor 30 kilométeres körzetében fekvő más települések - kitelepítését csak másfél nappal később kezdték meg, holott a városban a radioaktív sugárzás mértéke a robbanás napjának estén a normál érték hatszázszorosára (!) lett. Összesen mintegy 150.000 embert költöztettek ki, mint kiderült, döntő többségüket véglegesen. Ugyanakkor a kitelepítésig az ott lakók mindegyike elszennvedett kisebb vagy nagyobb, de az egészségre ártalmas mértékű sugárterhelést. Pripjaty lakosai igen nagy dózist kaptak, egyes becslések szerint a halált okozó mennyiség egynegyedét elszennvedték azon másfél nap alatt, amíg evakuálásuk végül megtörtént.

További súlyos mulasztás volt, hogy - az ország sajátos helyzete és térségbeli vezető szerepe, valamint a közelgő május 1-je miatt - a szovjet hatóságok és hírügynök-

ségek semminemű kommunikációt, tájékoztatást nem adtak ki. Emiatt mindenki jóval később értesült a balesetről, mint kellett volna. Hihetetlennek tűnik, de igaz: a katasztrófa színhelyétől 1600 kilométerre, északnyugatra fekvő, svédországi Fossmark városának atomerőműje észlelte és jelentette elsőként a világnak, hogy a Szovjetunióban valami történhetett, mert az ország felől a magasban radioaktivitás érkezik Svédország fölé. Ezt követően a térség felett elrepülő kéműholdak felfedezték a reaktoron tatóngó rést, valamint az abból kiáramló hőt is. Ezután már nem lehetett tovább titkolózni, így a TASSZ szovjet hírügynökség is kiadott egy jelentést, de az még mindig szűkszavú volt.

Pedig ekkorra nagyon nagy lett a baj. A grafitúz továbbra is égett, a reaktorblokk tetején tatóngó lyukon pedig folyamatosan távozott a radioaktív szennyeződés, benne az urán és a plutónium mellett főleg jód (I-131) és céziumizotópok (Cs-137). Sokezer katonát és civilt vezényeltek a helyszínre, hogy megkezdjék az elhárítást. A mentésben részt vevők közül sokan halálos sugárterhelést kaptak, akik pedig túl is éltek, egész hátralévő életükben hordozták - vagy hordozzák még most is - annak jelét, hogy ott jártak. Az egész világsajtót bejárták a képek a menekültekről, a mentésben részt vevők heroikus, önfeláldozó, de összességében mégis reménytelen küzdelméről, és a „vörös erdőről”, amely az erőmű közelében található erdő fainak végzetes perzselődésének eredményeként keletkezett. Arról viszont senki nem beszélt, hogy fenyegetett egy 2. robbanás veszélye is, hiszen több mint ezer tonna radioaktív magma izzott a mélyben, közel 3000 Celsius fokon. Szerencsére a 2. robbanás a tüzoltók, a kivezényelt katonák, valamint a bányamunkában járatos szakemberek emberfeletti munkája révén elmaradt.

A védekezés 2., hosszabb szakasza a sérült reaktor fölé épített betonszarkofág létrehozása volt. Többszörös mérnöki bravúr eredménye, hogy a szarkofág elkészülhetett. Az építkezésben több tízezer ember vett részt, folyamatos műszakban, az erős sugárzás miatt egymást gyakran váltva. A szarkofág így is több hónapon

A XX. század elbánt Európával, elbánt Közép-Európával és elbánt Magyarországgal

„Magyar nemzet egyáltalán nem létezik.
Mindössze egy korona létezik és tizenötezer osztrákból kreált magyar nemes.
Magyar nemzet nincs!”

J. Cambol, a trianoni békeszerződési konferencia francia főtítkára

A trianoni békediktátum aláírása előtti utolsó tárgyalás
Palais du Grand Trianon, 1920. június 4

Az I. Világháborút követő Párizs környéki békerendszer több ezer kilométer új határt húzott fel. Határokat, amelyek ezer esztendősz gazdasági, kulturális kapcsolatokat vágtak el. De ami ennél is rosszabb: emberek százmillióinak tették tönkre az életét. Családokat, barátságokat zúztak össze, mindenhol ellenségeskedést szítva.

A nemzeti elnyomás Európában addig ismeretlen módon igyekezett kitörölni nyelveket, kultúrákat, történelmet, közösségeket.

Teljesen természetes és magától értetődő, hogy a magyar kormány harcolt ez ellen - és gondot viselt a sajátjaira, védte a nemzeti érdeket. Erdély visszacsatolása (1940. szeptember. Szerk.) a legnagyobb diplomáciai fegyvertény az előző évszázadban. A bevonulás élményét soha senki sem felejtette el, aki Erdélyben magyar-ként átélte azt.

*

A trianoni döntés alapvetően meghatározta a XX. századi Magyarországot és a

magyarság történetét. A tizennégy részből álló trianoni békeszerződés 2. része rögzítette Magyarország határait. Ennek értelmében Magyarország területe éppen egyharmadára csökkent: közepes méretű európai országból Magyarország a térség egyik kisállamává vált. Területét tekintve Románia háromszor, a Szerb-Horvát-Szlovén királyság és Csehszlovákia másfélszer múlta felül.

Gróf Apponyi Albert hiába védte hősiessé Magyarországot igazán Trianonban...

A trianoni békeszerződésnek tudható be, hogy a magyar nemzet és Magyarország határai nem esnek egybe. A szerződés egyik következménye volt többek között az irredentizmus, a revizionizmus.

A probléma feldolgozása nincs lezárva.

Forrás: <http://www.erdely.ma/010.9.8>

át épült, de végül siker koronázta a törekvéseket. Am ma már időszerűvé vált és rövidesen kezdetét is veszi egy új betonborítás építése, ami rendkívül fontos, hiszen a szarkofág igen erős sugárzástól óvja a külvilágot: negyed század elteltével még mindig közel százszorosa a sugárzás a szarkofág térségében, mint ami megengedett volna.

*

Hiába van már huszonöt éve annak, hogy Csernobilban felrobbant az atomerőmű, a katasztrófa hatása máig érezhető. Ma mintegy nyolcmillió ember él a katasztrófa által leginkább érintett területen, amelyből a Szovjetunió felbomlása óta Fehéroroszország, Ukrajna és Oroszország egyaránt részesül. A Fehéroroszországban található Gomel és Minszk, valamint az ukrainai Kijev a legnagyobb városok a térségben, de természetesen sokezer kisebb település is érintette az atombaleset utóhatásainak

Folyt. a 2. oldalon

A TARTALOMBÓL:

Olvasólevelek	2.o.
A Babel tornya és Magyarország	3.o.
Saáry Éva: Támadások	3.o.
AMISZ tisztújító közgyűlés	3.o.
São Paulo-i magyar élet	4.o.
Kovács Attila Sportrovata	4.o.
Barkuti J.: Magyarországi helyzet	5.o.
Mit Hallott az AMH?	6.o.
Hungária tisztújító	HUFI III. és 6.o.
Bonczos Zsuzsa: Mi Történt	7.o.
Böjte Csaba t. befejező rész	HUFI I-II.
Bartusz Réka: „Maradjon meg!”	HUFI II.
4 ösztöndíjas írása	HUFI III.
„Magyar” életünkből	HUFI IV.
Szemelvények a HKK-ból	HUFI IV.
Agycsiszolás	HUFI IV.
Carta de Anikó: Solidaridad	SP I
Constitución “anti progre”	SP II
Darwin dixit	SP II
Nos escriben	SP III
Gran festejo en Montevideo	SP III
CALENDARIO DE JUNIO	SP IV

A művész a 25 m magas tornya bejáratánál

2011. május 11-én Buenos Aires szívében (*) megnyitották Marta Minujín argentin pop-art művész alkotását, a Bábel tornyát. A kulturális kormányzat ezzel a gigantikus köztéri műalkotással tiszteleg a főváros sokszínűsége és legendás kultúra-szeretete előtt. A május 28-ig látogatható hét emeletes szabadterti könyv-kiállítás 30.000 könyv-téglából épült, amelyet sok kiadó, magánszemély és több mint 50 külképviselet

Marta Minujín alkotó Mauricio Macri, Buenos Aires kormányfővel a megnyitáson

Magyar könyvek a Bábel tornyában

adományozott a városnak. Elbontása után nemzetközi közkönyvtár nyílik a fővárosban a begyűjtött művekből.

2011-ben Buenos Aires a világ könyv-fővárosa. Az ez alkalomból felállított művet **Mauricio Macri**, Buenos Aires város kormányfője nyitotta meg a kormány kulturális minisztere, az alkotó és a résztvevő országok diplomáciai képviselőinek jelenlétében. Magyarország nevében **Házi Judit**

kulturális ügyekért felelős diplomata vett részt.

Az argentinai magyar szervezetek és a magyar nagykövetség **800 könyvvel járult hozzá** a nem hétköznapi tervezet, hogy biztosítsa Magyarország méltó jelenlétét. Hazánk ezzel a számmal a legnagyobb adakozók egyike lett.

A Magyar Köztársaság Buenos Aires-i nagykövetsége ezúton szeretne köszönetet mondani a (majd 600 kötettel élenjáró) **HKK Hungaria Könyvbarátok Körének**, a **Magyar Református Egyháznak** és a **Magyar Segélyegylet „Szent István Otthon”-nak** nagylelkű adományáért.

Dr. Varga Koritár Pál, nagykövet

(*) Plaza San Martín

Házi Judit diplomata a magyar zászlóval. Mögötte az 54 országból származó könyvek monumentális tornya

Magyarország kellőképpen képviselve van!

Saáry Éva (Lugano): Magyarelleses támadások a nyugati sajtóban

Orbán Viktor fényes választási győzelme után, de főleg mióta láthatóvá lett, hogy népszerűsége - más, nagy lelkesedéssel megválasztott kormányfővel ellentétben - az idő múlásával sem csökkent, egymást érik a nyugati sajtóban a magyar demokrácia elleni támadások. Ezek nagy részéről azonban rendszerint kiderül, hogy hazulról sugallottak (egyenesen tollba mondták őket), vagy olyan külföldre szakadt honfitársainktól származnak, akiknek lelkileg-szellemileg nem sok közük van a magyarsághoz.

Ezek nem tudják, vagy nem akarják megérteni, hogy a rendszerváltás („genszterváltás”) majd negyedszázados felfordulása és idegfeszültsége után az emberek békét, biztonságot szeretnének. Elunták a hazugság intézményes uralmát, a szemérmetlen korrupciót, nemzeti eszményeik, értékeik nevétségessé tételét és állandó gyalázását. Ébredőben van, ha vontatottan is, a kommunizmus évtizedei alatt sárba tiport nemzeti öntudat, s talán-talán a mindenkivel legázolni kész egoizmus, kapzsi anyagelvőség is erejét veszti.

A magyarelleses cikkek hazai szerzőit (távirányítóit) a vereség okozta bosszú érzése motiválja. Elvakult dühükben nem képesek felfogni, hogy az ország hajójában mindnyájan együtt utaznak, s ha az elsüllyed, ők maguk is belevesznek a szennyes vízbe.

Rájuk illenek a világhíres amerikai-magyar történész, **Lukács János** (John Lukacs) szavai: „Egy elszánt kisebbség, egy kemény vagy egy jól szervezett lobb, amelynek csak egy puha többség áll az útjában, képes a nyilvánosság előtt olyan benyomást kelteni, mintha a népszerű és tisztességes többséget képviselné. Ez a demokrácia veszélye a Kelet és Nyugat közé ékelődött Magyarországon.”

*

De hát mit is támadnak legdühösebben a demokratikus szabadságjogokra olyan kényes urak (hölgyek, dicséretükre legyen mondva, kevesebben vannak, hacsak „nagy filozófusunkat”, Heller Ágnest nem számítjuk)?

Elsősorban a keresztény vallást, amely - horribile dictu! - belekerült az új alkotmány szövegébe (s talán igazuk is van ab-

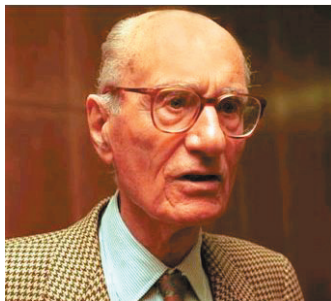
ban, hogy „elavult”, mert hiszen jönnek a muzulmánok, s a nőknek burka mögé kell rejteniük az arcukat, a férfiaknak pedig hosszú, lengő szakállt lesz kötelező növeszteniük. („Allah növevessze meg a szakálladat!” - kívánták már a török időkben is.)

Másodsorban a nemzeti hagyományok tiszteletét és őrzését, mert hát internacionalisták és „globalizáltak” lettünk, ugyebár. Már azt is kifogásolják, ha „Magyarországot” írunk „Magyar Köztársaság” helyett, pedig naponta halljuk-olvassuk, hogy „Italia”, „Deutschland”, „France” stb. Aki ragaszkodik az identitásához, és népe érdekeit tartja elsősorban szem előtt, az „náci”, „rasszista”...

Harmadsorban, a család intézményét és az erkölcsöt. Legyen szabad szerelem, s azon belül is főleg egyneműek között, akik aztán adoptálhatnak gyereket is, ha ugyan lesz még gyerek az általános abortusz-dívat miatt. De hát, hadd fogyjon a magyarság, úgymint útjában van mindenkinek. „Elnyomja” a más vallásúakat és más nemzetiségűeket, különösen a „szegény románokat, szlovákokat, szerbeket”. (Hogy ez utóbbi vádak esetében honnan fúj a szél, tudjuk.)

Végül a sajtó! A szabad (vagy inkább szabados) sajtó, amely nem riad vissza a hazugságtól, rágalmozástól, s fittyet hány a régen belénk vert alapszabályoknak, hogy „világosság, szabadság, magyarság”. Minél érthetlenebbek, minél zavarosabbak a gondolatok, annál jobb. Dicséretes az ocsmány, a trágár beszéd.

Mindezekkel kapcsolatban, és méltó befejezésül, **Indro Montanellinek**, a híres olasz újságírónak a mondása jut az eszembe.

Indro Montanelli 1904-2001

„90 éves korában, a mi k o r nem kellett már tekintettel lennie senkire, így foglalta össze, nagyon tömören, a véleményét: „Az újságírók és riporterek nagy részét máglyán kellene megégetni, mint régen az eretnekeket!”

Úgy legyen.

Az **Argentínai Magyar Intézmények Szövetsége** az idei közgyűlését április 25-én tartotta a „Krisztus Keresztje” Evangélikus Gyülekezet termében.

Szokás szerint a második felhívásra esti 8 órakor döntőképpessé alakult a gyűlés. Az Intézmények képviseltették magukat: jelen volt kilenc rendes tag vezetője és a három pártoló tag vezetője.

Bevezetőnek **Puricelliné Szabó Éva** elnök megköszönte az elmúlt négy év alatt kapott támogatást. Következett a beszámoló és a mérleg megvitatása. Az évi beszámolót rövid eszmecsere után egyöntetűen elfogadták. A mérleget a főpénztáros, **Jakabné Terek Zsófia** adta elő és felolvasta az ellenőrző bizottság ajánlatát. Ezt is egyöntetűen elfogadták.

Ezután következett a tisztújítás. Ennek levezetésére átvette a gyűlés vezetését a házigazda, **Heftyné Vámosy Katalin**, aki megköszönte az elnök eddigi fáradozásait. Az új vezetők választása leegyszerűsödött azáltal, hogy minden tisztségre csak egy jelölt volt felterjesztve az intézmények által.

Vattay Miklós felolvasta a következő jelöléseket:

AZ AMISZ TISZTÚJÍTÓ KÖZGYŰLÉSE

Elnök: Puricelliné Szabó Éva

Üv. alelnök: Zöldi Márton

Alelnök: Benedekné Micsinay Mária

Főtitkár: Vattay Miklós

Titkár: Paál Magdolna

Főpénztáros: Jakabné Terek Zsófia

Pénztáros: Pejko Oszkár

Vezetőségi tagok: Jakab Nándor, Heftyné Vámosy Katalin, Kerekes Ágnes

Vezetőségi póttagok: Meleghy Edith, Papp Antal, Redl Erzsébet

Ellenőrző bizottság tagok: Colliané Theész Anna Rózsa, Ladányi Enikő, Szeley László

Ellenőrző bizottság póttagok: Siráky Magdolna, Farkasné Ercei Judit, Szakvály Zsuzsanna

Védnöki testület: Bíró Marianne, Székely Miklós, Orbán László, Haynalné Kesserű Zsuzsanna

A felsoroltak egyöntetűen el lettek fogadva az AMISZ-nak a következő két évre szóló vezetésére.

Ezzel közgyűlés véget ért. Következett az idei második Választmányi gyűlés az elkövetkező ügyek rövid felsorolásával. Úgyszintén szétosztásra került az AMISZ gyűlések terve és a már hivatalosan is jóváhagyott alapszabály változások.

Vattay Miklós, főtitkár

GONDÚZÓ SAROK

Számármese

Csőmörön élt az öreg dőre Göre Döme, annak volt egy csengeri csengős pörgeszőri göndör csödőre.

De bármilyen pörgeszőri göndör csödőre volt Csömörön az öreg dőre Göre Döme csengeri csengős csödőre, nem szerzett neki virgonc, kenceficés kancát időre az örökkön ödöngő-lödörgő dőre öreg.

Így hát csurig csorgatta csöbörbe könnyeit és csúfos csödőrcsödöt mondott az örökké ödöngő-lödörgő öreg dőre Göre Döme csengeri csengős pörgeszőri göndör csödőre.

Szomszédságban élt a fősvény Szemere, annak volt egy nöstény számar.

A számarnál számarabb Szemere sem szerzett hamarabb számarfi számarat szomorú számar számára, ezért sok szemérmes számarkönnny szemerkélt a számarnál számarabb Szemere szomorú számar szemére.

Ámde mit csinált egy szép napon az örökkön ödöngő-lödörgő öreg dőre Göre Döme csengeri csengős pörgeszőri göndör csödőre és a számarnál számarabb Szemere szemérmes számarkönnny szemerkélő szomorú számar? Na mit csináltak?

Öszvért!

Romhányi József: Számárfül (részlet)

BRAZÍLIAI HÍRADÓ

São Paulo-i magyar élet

Dr. Becsey Zsolt, a magyar Nemzetgazdasági Minisztérium külgazdaságért felelős államtitkára hivatalos látogatást tett Brazília fővárosban. Dolga végeztével május 3-án este lejött São Paulóba is, hogy a magyar közösséggel találkozzon. Nagy érdeklődéssel vártuk, gyűléstermünk teljesen megtelt.

Az új magyar nagykövét, **Dr. Szijjártó Csaba** kísérte az államtitkár Brazíliavárosból. Egyenesen a São Paulo-i repülőtérrel jöttek be a Magyar Házba. A nagyterem három zászlóval volt feldíszítve: brazil, magyar és a Közös Európa kék alapon csillagos zászlajával. Ez az alkalom arra is szolgált, hogy a két első braziliai magyar, aki megkérte a magyar állampolgárságát, most felesküdhessen és megkapja a honosítás hivatalos okmányát. A két legújabb magyar állampolgár **Dr. Geőcze István** és **Dénes Géza**.

b.-j.: Dr. Becsey (eltakarva), Dr. Szijjártó Csaba nagykövét, Puskás Angyal és a két újonnan honosított, Dr. Geőcze István és Dénes Géza

Pedro Marques da Silva köszönti a vendégeket

A São Paulo-i fogadást **Pedro Marques da Silva**, a Magyar Ház új, fiatal elnöke nyitotta meg. Pedro mindnyájunk csendes, de meghatott elismerésére szépen és érthetően magyarul mondta el a beszédét.

Utána Dr. Becsey számolt be Magyarország gazdasági helyzetéről. A vendégek rögtön az előadás után elutaztak. Nagy vonalakban azt mondta, hogy az a Magyarország, amelyik erősen el volt adósodva és majdnem olyan állapotban volt, mint ma Görögország és Portugália, lassan de biztosan kidolgozza magát ebből a helyzetből.

Nem könnyű a nyugdíjasoknak és általában a magyar népnek a megszorításokkal élni, de ha Magyarország ezáltal kilábal a rossz gazdasági/anyagi helyzetéből, végül is mindenki, fogcsikorgatva talán, de rendben találja a megszorító rendelkezéseket.

Az egyik legfontosabb mutató: Magyarország ma többet exportál, mint importál. 2012 januárjában szándékozik az ország az első nagy törlesztését lefizetni a hatalmas adóssághalmazból, amit az előző kormány hagyott maga után.

Piller Éva, São Paulo-i tudósítónktól

Fontos vendégek Magyarországról

Dr. Becsey továbbá elmondta, hogy a jelen kormány nemcsak a Kárpát-medencei, de a határon túli és tengerentúli magyarok felé is fordul. Talán az első lépés az lesz, ahogy az új magyar nagykövét is már említette, hogy újra visszaállítják a magyar konzulátust São Paulóban?

Számunkra a legmeghatóbb az volt, amikor Dr. Becsey elmondta, hogy Magyarországon már nem magyar „országáról” beszélnek, hanem magyar **nemzetről**, és ebben az egész világon szétszórta magyarság is benne van.

Dr. Becsey Zsolt államtitkár beszámol Magyarország helyzetéről

Hogy új szelek fújnak Magyarországon, azt az új Magyar Alkotmányból is ki lehet olvasni. Ezt az alkotmányt 262 igen, 44 nem és egy tartózkodással szavazták meg. Ez az alkotmány váltja le az 1949. évi kommunista alkotmányt.

(ca. 47 oldal, a szerkesztőségtől kikérhető e-mailen)

ARGENTÍNA: Magyarország kapcsolatai Latin-Amerikával

Varga Koritár Pál magyar nagykövét előadása a Magyar Irodalmi és Kultúrtársaságban

Fotó Jakab

Az előadó - akit **Rédli Iza** mutatott be a hallgatóságnak - szemmel láthatólag kedvelt témát választott, mert igen számos közönség gyűlt össze erre az alkalomra. Előadásának 1. része történelmi visszatekintés volt, ahol a latin-amerikai múlt általunk is többé-kevésbé ismert magyar szereplőit, valamint más érdekesebb

magyar vonatkozásait igyekezett felsorolni.

Intézményi síkon az első fontos kapcsolatteremtést a Monarchia kezdeményezte 1870-ben, ekkor születtek azok az államközi szerződések, amelyeket végső fokon csak az EU-csatlakozáskor mondtunk fel. A háború alatt az intézményes kapcsolatok általában felborultak, bár sem Uruguay, sem Ecuador nem szakította meg ezt a folytonosságot.

A II. Világháború utáni eseményeket az előadó 3 korszakra osztotta: a nagy változásokat 1990-ben a rendszerváltás, ill. 2004-ben az EU-csatlakozás hozta.

Az 1. korszakban a kifejezetten kommunista, vagy ezzel az ideológiával szimpatizáló országokra fektették a hangsúlyt. A fejlődő magyar ipar - politikai utasításra - hatalmas áruforgalmat bonyolított le a régióban, ami az ország akkori külkereskedelmének 10-12%-át tette ki. Ezt a forgalmat kedvező hitelekkel is támogatta (amelyek nagyrészt veszteségesnek bizonyultak). Szintén komoly ösztöndíjakat nyújtott a régióból a magyar főiskolákra, egyetemre jelentkező diákoknak. A külképviseletek ebben a korszakban nem tartották a kapcsolatot az itteni magyar emigráció nagy részével (*vagy hadakoztak vele, mint azt mindnyájan megtapasztaltuk annakidején. K.P.*).

A rendszerváltás egybeesett az itteni térség országainak demokratikus konszolidációjával, ezért a politikai kapcsolatok minőségi változáson mentek keresztül. Ugyanakkor a kölcsönös érdeklődés és a gazdasági vonalom is lényegesen lecsökkent, mindkét fél saját régióját helyezte előtérbe. Megszűntek a nagy állami exportvállalatok, a keletkező kisebb magánvállalkozások nem rendelkeztek ennek megfelelő kapacitással. Magyarország ezen felül anyagi gondok miatt több külképviseletet is bezárt az utóbi időkben, és az említett ösztöndíjakat is megszüntette. Mindazonáltal születtek kedvező keretegyezmények

ezekkel az országokkal, nyitva hagyva a kapcsolatok további fejlődésének lehetőségét.

Az EU-csatlakozás újabb változást hozott, mert Ázsia mellett Latin-Amerika nemzetközi súlya is növekedésben van, és a két régió (EU-Mercosur) stratégiai partnerségre törekszik jelenleg. Bár Magyarország diplomáciai jelenléte csökkent (csak 4 külképviselet és 29 tiszteletbeli konzul működik ma), a térség 36 országából 32-vel van konszolidált diplomáciai kapcsolat, amelyeket elnöki és miniszteri szintű kölcsönös látogatásokkal is ápolunk. A kereskedelmi kapcsolatok lényeges növelésére nincs mostanában lehetőség, de kulturális, oktatási, műszaki és tudományos kutatási és fejlesztési téren több államközi egyezmény is született a közelmúltban, amelyek mentén egyre több egyedi együttműködési kezdeményezés kezd kialakulni.

A közönség az előadás után - a hagyományos teázás helyett - ottmaradt egy kis borkóstolóra, előre felköszöntve az előadót a másnap esedékes születésnapja alkalmából. Ugyanakkor megünnepeltük a Szent László Iskola alapításának 45. évfordulóját is. Az előadónak járó szokásos díszlemléklapot **Redli Iza** és **Terek Zsófi** nyújtották át.

Kiss Péter

Kovács Attila

Magyar lány argentin vizeken

Nem tudom, Dél-Amerikában hogy áll ez a kérdés, de Európában egyre nagyobb divatja van annak, hogy kiváló sportolók hazát váltsanak, és más nemzet színéiért küzdenek. Mi magyarok ennek a folyamatnak inkább előnyét láttuk eddig, mintsem a hátrányát, hiszen lényegesen több sportoló lett külföldiként „magyar”, mint magyarként „külföldi”. A „hőzzánk disszidálók” közül ráadásul jó néhányan kimagasló eredményeket mutattak fel, gazdagítva ezzel az egyetemes magyar sport sikerlajstromát. (I. pl. SP részben *Gabriel Garín rögbis esete*).

Most azonban egy olyan sportoló „hazaváltásáról” kell hírt adni, ami komoly veszteséget jelenthet a magyar, és komoly nyereséget az argentin sportélet számára. Ráadásul egy olyan sportágban, amelyre hagyományosan magyar sportággként tekint az egész világ. Ez pedig a kajak-kenu.

A szóban forgó sportoló egy hölgy, név szerint **Keresztesi Alexandra**. Az ok pedig a szerelem. **Miguel Correa** személyében ui. egy argentin kajakos lett előbb a szerelme, majd a férje a kiváló magyar versenyzőnőnek. Keresztesi

SPORTROVATA:

Alexandra Magyarországon sem „futottak még...” kategóriájú sportoló volt, hiszen világbajnoki és Európa-bajnoki címek büszke birtokosa. Am a házasságkötést követően Alexandra Argentinába költözött, és egy időre fel is hagyott a kajakozással.

Nemrégiben aztán újrakezdte az edzéseket, és bizonyította, hogy tehetsége nem sokat kopott! Sőt... A Rio de Janeiróban megrendezett egyesített Dél-Amerikai Bajnokságon hat versenyszámban indult el, amelyből ötöt megnyert, egyben pedig ezüstérmes lett. Ennél jobb bemutatkozás aligha szükséges!

S hogy milyen az élet? Immáron Argentína versenyzőjeként, Alexandra Magyarországra készül. Sikeres kvalifikáció esetén ui. képviselheti „új” hazáját a nyáron, Szegeden sorra kerülő kajak-kenu világbajnokságon!

Miközben - innen az Anyaországból - szívből kívánunk Keresztesi Alexandrának sok sikert további pályafutásához, talán megbocsátja nekünk, ha a legfontosabb viadalon legfeljebb az ezüstérmet szeretnénk majd a nyakában látni...

◀ Keresztesi Alexandra: „A spanyol nyelvet és az országgal is meg kellett ismerkednem, ezzel közel tizenkét hónap ment el.” Fotó: DM/DV

ARGENTÍNA: Magyar gazdasági delegáció

Május 6-án egy kiemelt szintű magyar gazdasági delegáció tett egy napos látogatást Argentinában: **Becsey Zsolt** nemzetgazdasági miniszter

b.-j.: Szilágyi András stratégiai igazgató, Becsey Zsolt államtitkár, Varga Koritár Pál nagykövét

minisztériumi államtitkár jött **Szilágyi András** stratégiai igazgató és vállalkozók kíséretében. Az esti órákban meghívta a Magyar Kereskedelmi és Iparkamarát egy kerekasztal konferenciára, ahol **dr. Orbán László** elnök társaságában számos Kamara tag előtt értékes adatokkal gazdagított előadást tartott a jelenleg kialakult magyar gazdasági helyzetről és annak elemzéséről. Feltűntette az új kormány társadalom- és gazdaságpolitikai irányelveit a szükségletek orvosolására. Felkérte a Kamara vezetését, hogy lehetősége szerint erősítve szorgalmazza a két ország gazdasági összeköttetését, főképpen a Magyarország felé irányuló tőkeberuházás és a magyar kivitelezés terén. A Kamara ugyanakkor ígéretet tett, hogy folyamatosan kialakítják az argentinai nemzetgazdaság kialakulásáról, valamint elősegítést nyújtson a magyar főleg kisvállalkozóknak gazdasági és szellemi termékei itteni értékesítéséhez. (O.L.)

